

eerste en tweede paai²² van de hoofd- en landrenten te Jafna over 1763/64 f 41.432 hebben opgebracht en de twee laatste termijnen van 1762/63 f 41.977. Met de inning van het eerste jaar wordt spoed gemaakt. Helaas bedroegen de gelden over de chanco's in 1764/65 maar f 2132, of f 120 minder dan in het voorafgaande jaar, door het onvermijdelijke aantrekken van meer arbeiders. Het stemt tevreden dat de tiende op de nely in Carretchie aan de rand van de Wannia in 1764/65 18.287 $\frac{1}{3}$ parra, of 3211 $\frac{1}{3}$ parra meer dan in het voorafgaande jaar, heeft opgebracht. Er kan nog niet gezegd worden of het bestuur, zoals het in zijn brief van 31 december 1764 beloofde, de bevelen uit dat jaar over de algemene schulden heeft uitgevoerd. [fol. 1555] In die brief zijn ook de redenen genoemd waarom het bestuur in 1763 betreffende de belastingen en ontheffingen aan een tekort van f 4278 op geleverde klapperolie is voorbijgegaan. Dit tekort was aan het bestuur in rekening gebracht. Nu is het daarvoor de helft van ontheven in de hoop dat in- en afschrijvingen sneller zullen worden uitgevoerd. Niet de minste afwijking zal meer getolereerd worden. In de brief van 17 mei 1765 werd gemeld dat de sindsdien overleden dessave te Colombo Jan Bauert had verzocht om ontheffing van de terugbetaling van f 2000,- gewone en f 1200,- aan buitengewone douceurs voor de afgelaste hofreis naar Kandy. Het bestuur besloot op 10 april 1764 het eerste bedrag op de rekening van geschenken af te schrijven. [fol. 1556] Het tweede bedrag moest evenwel door de ontvangers van deze douceurs in de kas van de Compagnie teruggestort worden. In de vergadering van 29 augustus 1765 is dit wegens de oplettendheid van Bauert tijdens de onlusten en zijn voortdurende plichtsbetrachting goedgekeurd. Ook de f 500,- en f 300,- die respectievelijk aan schrijver Jan Hendrik Muller en assistent Hendrik Diderick Dafonseca zijn verstrekt, zijn afgeschreven. Wegens hun behoeftige omstandigheden zijn de buitengewone douceurs van respectievelijk f 216,- en f 192,- op hun soldijrekening ingeboekt. Het is volgens de voorschriften dat op 12 juli 1765 het verzoek van de pakhuismeester te Jaffna Laurens van der Spar om ontslagen te worden van een tekort van 725 $\frac{7}{50}$ lb ruinas wortels boven het toegestane percentage, naar de Hoge Regering is verwezen. In 1756 en 1758 was ingedroogde en stoffige ruinas wortel, die niet was besteld en lang in de pakhuizen had gelegen, naar Batavia gezonden. [fol. 1557] Het was gebleken dat deze onbruikbaar was en op de veiling had ze niets opgebracht. Daarom is Van der Spar van de voorlopige opgelegde vergoeding ontslagen. Het bestuur te Jaffna had in 1763 15.970 lb oude en stoffige ruinas wortel naar Nagapattinam gestuurd om daar te verkopen. Daarbij was op de vendutie de aanzienlijke som van f5865 op de inkoopsprijs verloren en er was bij ontvangst een mingewicht op waargenomen. De gezaghebber die deze stoffige wortel overbracht, is ontslagen van de vergoeding van 184 $\frac{1}{2}$ lb die er, boven het toegestane percentage, aan verlies was. Een besluit over het verlies bij de vendutie is uitgesteld tot nader bericht uit Nagapattinam en wanneer duidelijk zal zijn in hoeverre deze wortel verzendbaar was. Conform het besluit van het bestuur van 12 juli 1764 legt men zich er bij neer dat 718 $\frac{201}{306}$ parra's rijst die twee uur in het water had gelegen, bedorven was. [fol. 1558] De aanvankelijke goede conditie was onder ede bevestigd. Het is juist dat bij besluit van 13 juni 1765 het opperhoofd Godfried Sweepe en de raad te Tuticorin zijn belast voor wat ze teveel aan guinees tweede soort aan de chalia's hebben verstrekt, met het argument dat die toch maar nauwelijks derde soort zou zijn geweest. Dat zal tot beter toezicht leiden. Eveneens was er in de vergadering te Colombo van 23 augustus 1764 vastgelegd dat er bij verkoop daar f 2474 verlies geleden was op 26.744 $\frac{3}{4}$ lb carwaat, die de dienaren te Kalpitiya met de sloep Kleine Julius hadden verzonden. Deze voerden aan dat ze bij het inladen nog goed was geweest, maar op de lange reis van drie maanden van deze sloep via Tuticorin was bedorven en dat er daar nog een lading kalk op was gestort. [fol. 1559] Daarom gaat men akkoord met het besluit van 13 november om dit verlies af te schrijven. Bovendien is het goedgekeurd dat voortaan alle carwaat die bij normale omstandigheden bedorven uit Kalpitiya wordt aangevoerd, voor rekening van de

22 Paai, van Frans payer, betalen.